

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Στα νέα μέτρα που ετοιμάζει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ANEΛ, οργανώθηκαν κινητοποιήσεις από δεκάδες κλάδους εργαζομένων, αγρότες, μικρούς επαγγελματίες. **Πραγματοποιήθηκαν μεγάλα συλλαλητήρια εργατών και αγροτών, τέτοια που ανεβάζουν το ηθικό, αλλάζουν το κλίμα και τη διάθεση στην εργατική τάξη, αποτελούν έναυσμα για ακόμη μεγαλύτερους αγώνες**

. Η επιτυχία της απεργίας της 4 Φλεβάρη δείχνει το δρόμο. Τώρα, με καλύτερους όρους μπορούμε να σχεδιάσουμε την κλιμάκωση της πάλης, για να μην περάσουν οι στόχοι της Κυβέρνησης, να μην κατατεθούν στη βουλή αυτοί οι νόμοι.

Η νέα αγωνιστική απάντηση των εργαζομένων, αν η Κυβέρνηση τολμήσει να φέρει το ασφαλιστικό στη Βουλή, πρέπει να είναι 48ωρη απεργία, πιο μαζική, πιο μαχητική.

Στον κλάδο μας, ιδιαίτερα στην ΕΤΕ, η συζήτηση για το ασφαλιστικό ακουμπά τα ταμεία μας, το επικουρικό, το ταμείο αυτασφάλειας, το ΤΥΠΕΤ. Ειδικά για το επικουρικό, πρόσφατα σε Γενικό Συμβούλιο της ΟΤΟΕ εκφράστηκε από την ηγεσία της Ομοσπονδίας (συγκεκριμένα από τη ΔΗΣΥΕ) η θέση για δημιουργία Επαγγελματικού Ταμείου στον κλάδο.

Η συζήτηση δεν είναι καινούρια και η στόχευση των εργοδοτών μας για μείωση του εισοδήματός μας και των ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων είναι ολοφάνερη. Δεν είναι τυχαίο ότι η Τράπεζα Ελλάδος από τον Απρίλιο του 2014 έχει ζητήσει μελέτη για την ανάπτυξη του θεσμού των **Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης (ΤΕΑ)**.

Τι είναι όμως τα ΤΕΑ;

Η δημιουργία των ΤΕΑ προβλέπεται από τον νόμο Ρέππα (3029/2002) που ψήφισε το **Π.Α.Σ.Ο.Κ**

και ιδρύονται ως Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου (ΝΠΙΔ). Χρηματοδοτούνται από τους εργαζόμενους και τους εργοδότες, δηλαδή ουσιαστικά από τους εργαζόμενους, μιας και οι εργοδοτικές εισφορές βγαίνουν από την δική μας εργασία και υπεραξία. Μπορούν τα ΤΕΑ να ιδρυθούν ανά επιχείρηση, ανά κλάδο ή κλάδους εργαζομένων και απαιτούνται τουλάχιστον 100 άτομα.

Το πιο σημαντικό είναι ότι τα ΤΕΑ είναι φορείς συγκεκριμένων **εισφορών και όχι παροχών**. Δηλαδή, σε αντίθεση με τη Δημόσια Ασφάλιση, το μέλος του ΤΕΑ δεν γνωρίζει -ούτε κανείς εγγυάται- το ποσό που θα πάρει όταν συνταξιοδοτηθεί. Για κάθε εργαζόμενο υπάρχει **ατομικός λογαριασμός** και **βασίζεται στην κεφαλαιοποίηση των εισφορών του καθενός**. Έτσι μεταξύ των μελών δεν υπάρχει καμία αλληλεγγύη...

Βάσει των παραπάνω, θα μπορούσαμε λοιπόν να τα χαρακτηρίσουμε «Επαγγελματικά ταμεία ανασφάλειας» και υπάρχουν παραδείγματα που στηρίζουν την άποψη αυτή. Όπως το κλαδικό επαγγελματικό –πρώην επικουρικό- ταμείο των ασφαλιστικών υπαλλήλων, το ΤΕΑΕΑΠΑΕ. Εκεί συνταξιούχοι και εργαζόμενοι, στις Γενικές Συνελεύσεις το 2012 «αποφάσισαν» και επέβαλαν οι ίδιοι μειώσεις 30% στον εαυτό τους, προκειμένου το νέο ταμείο να είναι «βιώσιμο»! Στη συνέχεια κόπηκε η παροχή των παιδικών κατασκηνώσεων και καταργήθηκαν με νόμο οι «κοινωνικοί πόροι» που είχε ως ποσοστό επί της παραγωγής ασφαλιστρών, οι οποίοι αποτελούσαν και το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων του.

Τώρα, η εργοδοτική ένωση του κλάδου απαιτεί να χάσουν οι εργαζόμενοι την πλειοψηφία στη διοίκηση του ταμείου και να καταργηθεί πλήρως ο όποιος αναδιανεμητικός χαρακτήρας έχει απομείνει. Ταυτόχρονα, το ταμείο έχει τοποθετήσει μέρος της περιουσίας του σε μια σειρά «επενδύσεων» με ό,τι κίνδυνο αυτό συνεπάγεται για τις εισφορές των ασφαλισμένων του.

Συνεχείς όμως ήταν και οι περικοπές δικαιωμάτων και παροχών των φαρμακοϋπαλλήλων μετά τη μετατροπή του επικουρικού τους ταμείου σε επαγγελματικό, με πρωτεργάτες την πλειοψηφία της Ομοσπονδίας Ιατρικών Επισκεπτών (ΠΑΣΚΕ- ΔΑΚΕ- Αυτόνομη παρέμβαση) και το Υπουργείο εργασίας. Μετά την κατάργηση των παιδικών κατασκηνώσεων, ακολούθησαν οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, η διαδοχική ασφάλιση και οι αναγνωρισμένοι χρόνοι προς συνταξιοδότηση.

Το συμπέρασμα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι ότι **τα επαγγελματικά ταμεία** -δεύτερος πυλώνας της ασφάλισης, βάσει του νόμου Ρέππα- **ενισχύουν την επιδίωξη του κράτους για απόσυρση από τη Δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση**. Ουσιαστικά, η ευθύνη του κράτους περιορίζεται μόνο στη βασική σύνταξη (πρώτος

πυλώνας), δηλαδή στην προνοιακή κάλυψη των συνταξιούχων, γι αυτό και οδηγούμαστε στην «παράταση του εργασίου βίου», όπως «ευρωπαϊκά» περιγράφεται η δουλειά μέχρι τα βαθειά γεράματα...

Σε ό,τι αφορά τον «τρίτο πυλώνα» πρόκειται για ιδιωτική ασφάλιση, με ό,τι συνεπάγεται. Η ανάπτυξη των ΤΕΑ, όπως και κάθε άλλη μορφή ιδιωτικής ασφάλισης, καθόλου δεν ενισχύει τη σιγουριά των γηρατειών. **Αντίθετα, ενισχύει την Ανασφάλεια, καταργεί την κοινωνική αλληλεγγύη μεταξύ των εργαζομένων, αφού ο κάθε εργαζόμενος έχει τον ατομικό του λογαριασμό και η σύνταξή του εξαρτάται αποκλειστικά από το ύψος των προσωπικών του εισφορών και τις αποδόσεις τους**

Μόνο που σήμερα, μετά από δεκαετίες επέλασης στη Δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση, που κλιμακώθηκε τα τελευταία χρόνια, με αποκορύφωμα το αντιασφαλιστικό έκτρωμα των ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ, οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι έχουμε την πείρα να κατανοούμε τον πραγματικό ρόλο τέτοιων ταμείων και κυρίως την μοίρα που επιφυλάσσουν με τους σχεδιασμούς τους οι Κυβερνήσεις και η Ε.Ε για την Δημόσια Ασφάλιση, την οποία ρίχνουν στον καιάδα. Πείρα που πρέπει να οδηγήσει σε

ΞΕΣΗΚΩΜΟ ΓΙΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ